

HOOFDSTUK 1

Het heeft de woensdagnacht flink gevoren en witte sneeuwvlokken dansen buiten voor het slaapkamerraam. Tristan Amadeus Mozart van der Linde slaapt. Zijn zachte ademhaling is het enige geluid, terwijl de vroege morgen van vier januari met behoedzame schreden aan komt sluipen. Het bed staat bij de verwarming dat af en toe melodieus tikt. Op een nachtkastje pronkt een antieke Tiffany schemerlamp en een wekker. Daar leunt een envelop tegenaan met zijn naam, de afzender een beroemde Engelse balletschool.

Er ligt een mobiel. Als het scherm oplicht door een bericht, beschijnt dat het knappe gezicht van de slapende jongen. Het danst over zijn vuurrode haren en er begint een aangename klassieke melodie.

‘Oh néé. Hou alsjeblieft op, stom ding!’ Tristan schrikt wakker van de tune en draait

steunend op zijn buik om. Moeizaam kruipt hij uit de dichtgetrokken dekens en doet de lamp aan. Een hand schuift verwarde haren opzij en zijn grijsgroene ogen worden groot.

‘Jeetjemina, het is pas kwart over vijf!’

Normaal gaat de wekker om half zeven af, klokke acht uur moet hij op de Art-Dance zijn. ‘Wat afgrijselijk vroeg,’ klaagt hij. ‘Welke malloot maakt me nou wakker. Ik droomde net zo fijn.’ Met diepe zucht gaat de jongen overeind zitten. Tristan pakt zijn mobiel van het nachtkastje en stopt de ringtone, Canon D van Johann Pachelbel.

Er is een whatsapp gestuurd. Meteen verdwijnt zijn ergernis. ‘Ach, het is Kittykat.’

Een paar weken geleden begonnen berichtjes hem lieve complimenten te maken.

De afzender blijft anoniem, maar onverwachts heeft hij zomaar een geheime aanbieder gekregen. Dat kan een meisje zijn, hoewel hij liever hoopt op een knappe jongen.

De whatsapp;

Kittykat. “Hartelijk gefeliciteerd, lieve Tristan, met je zeventiende verjaardag.

Het is een Sunny Day in Enschede, want jij bent jarig.”

Eronder pronkt een rij harten, bloemen, een hoedje met slingers en gouden sterren.

‘Jarig, wauw, dat is waar ook, ik ben jarig vandaag,’ lacht Tristan. Tegenover hem hangt een spiegel met vergulde lijst boven een barok tafel. Daarop staat een groene kan, gevuld met gedroogde bloemen in pasteltinten en een paar antieke beeldjes van markiezen.

Wat het meeste opvalt aan de slanke jongen, is een kleur die doet denken aan een laaiend vuur. Zijn haren hebben een prachtige donkerrode gloed. Dromerig houdt de jongen het gezicht schuin. Zijn groene slaapshirt heeft een print van slapende beertjes in een hangmat. Het reikt tot aan zijn dijen. Door het motief van een prachtige pauw op zijn deken, lijkt hij op een bed vol veren te zitten.

‘Yes, dat jarig Jopje ben ik.’ Tristan glimlacht tevreden. Hij gaat zijdelings zitten en geniet van de lengte van zijn haar. Alle jongens vinden het belachelijk dat hij het zo lang laat groeien dat het al tot over het midden van zijn rug hangt. Dat kan hem niets schelen.

Hij houdt van lang haar.

‘Zeg, weet je wat,’ knikt de jongen zichzelf toe. ‘Ik ben jarig!’ Tristan vindt zichzelf eigenlijk dezelfde, dan wanneer hij zestien was. Tevreden knikt het spiegelbeeld terug. Zijn ogen hebben een zeer bijzondere kleur, grijsgroen als van een stormachtige zee. Zijn huid roomblank, zoals veel roodharige dat hebben, met hier en daar wat sproetjes. Rechts op zijn hals zelfs drie grote in opvallend Oriënteken.

Tristan strekt glimlachend zijn armen omhoog in sierlijke boog. Vaak geoefend omdat hij voor balletdanser traint. Tevreden zakken zijn armen en de slanke jongen springt op.

‘Ik ben jarig,’ lacht zijn gezicht tegen de grote spiegel op zijn klerenkast, meteen vergeet hij alle slaap. Vandaag is immers een belangrijke dag voor hem. ‘Happy birthday to me,’ neuriënd, gaat hij op zijn tenen staan en trippelt elegant heen-en-weer over het groene vloerkleed. Daarbij tikken zijn vingers een bericht op zijn mobiel.

“Wat ben je vroeg,” stuurt Tristan een whatsapp terug.
“Ik sliep net zo lekker.”

Een slapend icoon met Zzzz erbij...

De jonge balletdanser trippelt tussen een grote klerenkast en een bureau door. Er hangen boven zijn bureau een stel uitvergrote foto’s, waar zijn slanke lichaam ballethoudingen aanneemt. Met gemak doet hij ze na.

Terwijl hij de sierlijke balletposé’s aanneemt, bekijkt de jongen zichzelf in de grote spiegel en strekt met gemak een been hoog achter zich uit en daarna omhoog, bijna tegen zijn schouder.

Kittykat. “Sorry, sorry, vergeef me alsjeblieft.” Hij stuurt een kussend icoon, sterren en witte duif. “Ik wil zo graag de eerste zijn die je feliciteert met je verjaardag, mijn lieve sprookjesprins.”

Daar lacht Tristan om en glijdt ondertussen op het vloerkleed in een elegante spagaat.

Tristan. “Dat is je gelukt, dank je wel.”

Kittykat antwoord. “Wil je je cadeautje uitpakken, mijn Engel?”

Hij krijgt een foto. Even begrijpt de jongen niet wat het is. Een lange vorm, volledig in roze lint gewikkeld? ‘Oooh!’ Ineens beseft hij dat zijn cadeau uit blond schaamhaar steekt. Meteen beginnen zijn wangen te gloeien. Snel gaat hij staan en Tristan knijpt verlegen zijn dijen tegen elkaar, als wil hij zijn eigen penis verbergen.

Kittykat. “Open maken, ja/nee?”

Tristan aarzelt en kijkt naar de gesloten deur, maar zijn moeder slaapt hopelijk vredig.

Nieuwsgierig neemt hij de vorm op en glimlacht.

Kittykat is een jongen is en een flinke ook zo te zien.

Kittykat. ‘Openmaken. Ja/nee?’

Hij moet ervan blozen, maar zegt toch; “Ja.” Al begint het zweet op zijn rug te gloeien bij het idee naar iemand anders zijn penis te kijken.

Kittykat. “Hartelijk gefeliciteerd, mijn aller allerliefste Tristan, helemaal voor jou!”

(Foto. De penis in erectie wordt versierd door een grote roze strik.)

Tristan voelt zijn wangen meer en meer gaan gloeien. Onbehagelijk kijken zijn ogen naar de deur. Dit mag zijn moeder nooit zien... Nieuwsgierig neemt hij de penis op en na een aarzeling trekt hij zijn eigen onderbroek open.

Wat daar zo stilletjes ligt op een bedje van rood schaamhaar, is veel kleiner.

Kittykat. “Vind je het mooi, mijn lief prinsje?”

Tristan. “Eh, weet niet.”

Kittykat. “Nou jij alsjeblieft?”

Tristan voelt zijn ogen groot worden en vraagt beduusd, “wat bedoel je?”

Kittykat antwoord. “Maak je nu van jouw lieve ding een foto?”

“Ik wil je dolgraag zien.”

Tristan trekt zijn schouders op, moet hij nu een selfie van zichzelf maken, dáár! Hij schrikt van het idee en smijt zijn mobiel op bed. Onbehagelijk bedekt hij zijn gloeiende wangen en hoort dat er weer een bericht is. Stuurt Kittykat opnieuw een foto van zichzelf?

Als de jongen kijkt, is het alleen een whatsapp.

Kittykat. “Als je naar onze geheime plek gaat, mijn lief prinsje. Dan vind je een cadeau.”

De rij rozen, sterren en harten beloven iets moois.

Tristan aarzelt, naar buiten gaan zo vroeg in de morgen? Hij knielt op zijn bed neer en gluurt onder het witte gordijn door. Het is schemerdonker buiten en de straat is verlicht door straatlantaarns. Deze morgen heeft het flink gevoren, alles is wit van de rijp. Brr, straks moet hij op de fiets naar school en Tristan heeft helemaal geen zin om twee keer door de kilte te moeten. De knappe jongen duikt weer onder het gordijn uit en schuift zijn blote benen huiverend onder de pauwblauwe deken.

Whatsapp. “Het is afgrijselijk koud buiten hoor.” En stuurt een rij sneeuwvlokken en sneeuwpoppen mee.

“Sorry, maar ik haal het straks wel op.”

“Ik kom er op weg naar school toch langs.”

Kittykat. “Ik snap het mijn lieveling.” Kussende Smiley. “Ga straks maar, mijn lieve sprookjesprins. Je cadeau loopt niet weg.”

Tristan. “Dank je wel. Dat is erg lief van je.” Hij plaatst een paar harten en sterren erbij.

“Dat zal ik doen.”

Kittykat. “Laat je me dan weten wat je ervan vindt, mijn allerliefste prinsje?”

De rij feestmutsen, bloemen, sterren en een lachende smiley beloven iets moois.

Tristan. “Zodra ik het heb, hoor je het. Doei doei.”

Opgewekt neemt hij afscheid met kussend icoon. Drukt zijn mobiel tegen zijn borst en voelt zichzelf glimlachen. Zijn geheime aanbidder is een jongen en hij heeft zelfs Kittykats penis gezien!

Tristan moet zachtjes doen, want zijn moeder